mo ex ratione rationis vnā regulam generalē q̄ is dī idoneus ad beneficiū qui potest ⁊ vult in eo deseruire: ⁊ sic requiruntur potestas et voluntas. Et ex hoc ⁊ ex decisa infert q̄ p̄benda de iure cōi regrit residentiā. ⁊ pro hoc c. extir pāde. in. §. qui vero. s. co. vbi notāter colligit q̄ residentia debita p̄bēde p̄iudicat residēcie parochialis eccl'ie. ⁊ maxime colligit hic ex ver. oporteat. qō est verum necessitatis. ¶ † No. ꝯ bñficiatus non est idoneus ad bñficia cōsequenda. ⁊ cū hic ter. indistincte loquat de bñficio intelligi debet de quolibet bñficio. ⁊ intellige qñ tale est beneficiū ex quo potest sustētari: alias aūt si beneficiū nō regreret residentiā bene puto cū idoneū ad aliud obtinendum. pro quo vide bo. glos. in. c. dudum. §. de eleccus si regrit residentiā: qr tūc est quid sibi imputetur quare illud acceptauit. dz em̄ esse ꝗtent? ea vocatione qua vocat? est: ⁊ querere sibi victū ex industria. xxj. q. j. c. j. ⁊ xcj. distinc. in. c. clericus victū. ⁊ ad predicta vide bonū ter. in. c. is cui. eo. ti. lib. vj. ¶ † Itē not. ex ter. bo. argumētū ⁊ quasi expssum q̄ ante. xiij. annū nō potest quis instituī canonic? in ecclesia cathedrali. nam puer proprie qs dicit. a. vij. anno. vsq; ad. xiij. tūc incipit adolescentia. de quo vide plene per gl. in p̄bemio sex. vbi distinguunt bois etates. et de hoc. j. plenius dicet. ¶ † No. ibi deseruire in ea ꝛc. ter. apertū q̄ quis tenet deseruire* per se etiā in beneficio simplici. nā nullibi dubiū est q̄ puer beneficiat? possit deseruire bñficio per aliū: sed hi dicunt impotentes ad seruiendū: qm̄ p se seruire non possunt vt tenentur. ¶ † In gl. j. ibi: sed huic standum est tanq̄ posteriori videtur glo. hec se referre ad primam opinionē vt hodie ante. xiij. annū nō reputetur quis idoneus ad beneficia etiam simplicia obtinēda qr est impotens ad seruiēdum propter defectū etatis. sed glo. Jo. an. habes in contrariū in. c. si eo tēpore. de rescri. lib. vj. que reputat idoneum quēlibet puerū ad beneficiū simplex obtinendum. Et dicitur puer vt dixi a septimo anno vsq; ad. xiij. ⁊ videtur probari opinio sua. in. c. ex eodē. de elect. in. vj. vbi minor. xiij. annis habuit canonicatū in ecclesia cathedrali. ⁊ dī q̄ interim nō habet vocē in capl'o. Et circa hanc materiam scribūt hic aliqua docto. ¶ † Sed plenius expedicdo materiā cum querit de etate requisita* ad quēlibet circa beneficiū distingue sic. Aut est beneficiū regulare: aut seculare. ¶ Primo casu si est abbatia: tunc in abbatissa requirit etas. xxx. an. vt in. c. in dēnitatibus. de elec. lib. vj. In abbate vero non reperitur tēpus expressum. sed cōiter dicimus q̄ requiritur tempus. xxv. an. per. c. cuz in cūctis. in. §. inferiora. de here. vbi regulariter ad quālibet dignitatē obtinēdam sufficit illud tps. ¶ † Hec statutū in abbatissa dz trahi in abbatem ⁊ vide glo. que hoc tenet in. d. c. in dēnitatib?. Ex quo no. q̄ puta in abbatissa nō trahit ad abbatē qr lz masculinū cōprehēdat femininū: nō sic ecōtra. de quo vide bonā glo. in cle. attēdētes. de sta. regu. nec est eadē rō in vtrisq;. nam ppter debilitatē sexus mulieris olim regrebat q̄ esset septuagenaria. ¶ † Si vero est prioratus: ⁊ tunc si est cōuentualis habēs collegiū sub se requirit tps xxv. an. argu. in cle. ne in agro. in. c. ceterū. de sta. reg. Si vero nō est cōuentualis. ⁊ tunc si dz curā animarū sub distingue. Aut ex cōsuetudine prior exercet curam per se. ⁊ dz habere. xxv. annos. q̄ enim hoc non colligatur expresse ex illo ter. satis colligitur ex mēte ⁊ rōne aliorū iurū. nā non pōt quis exercere curam nisi sit presbyter ⁊ nō potest quis esse presbyter nisi sit in. xxv. an. vt in cle. gē neralē. de eta. ⁊ quali. ⁊ pro hoc. qr in ecclesia seculari curata requirit illud tps. vt in. d. §. inferiora. Si vero curā non exercet per se: tunc vī sufficere tps. xx. an. vt in. d. §. ceterū. Aut est prioratꝰ sine collegio ⁊ sine cura. ⁊ tunc vī velle Fede. ostiē. xlvij. vt sufficiat tempus. vij. an. Adduco no. per glo. in. d. c. si eo tpe. Item qr nō pōt dici dignitas ex quo non dz collegium: ergo est simplex beneficium. sed hoc dictuz non puto verū. Aut intellexit de prioratu regulari. ⁊ tūc aperte dictū suum. est falsum: qz si non est professus non potest habere priozatum. in. c. nullus. de elec. lib. vj. ⁊ professus esse non pōt ante. xiij. annū. vt in. c. j. de regu. li. vj. Aut intellexit de prioratu seculari: ⁊ tūc dictum suū de pēdet ex alio nunqd post. vij. annum possit qs habere ecclesiam nō curatā: et credo q̄ non. vt. j. subdiā. In scōo principali mēbro dico ego q̄ si est prioratus nō habēs collegiū nec curā requirit ad min? tps. xiij. anno. arg. c. indecorū. de eta. ⁊ qualita. ⁊ in. d. §. ceterū. ¶ † Ex his etiā habes qd de monacha tu: nam requirit tps. xiij. anno. vt p̄dixi. lz Host. appellet monachatū beneficium simplex: nō tñ proprie videt beneficiū: sed potius est quoddā votū solēnizatū per cōfessorem vt in. c. vno. de voto. lib. vj. sed forte habuit respectū q̄ per monachatū quis acgrit ius collegij. ⁊ bz monasteriū obligatū ad alimentandum eū: vnde hoc respectu potest dici q̄ habet beneficiū simplex sicut is qui intrat aliq̄ collegiū clericoz̄ secularium vbi bona sunt cōia. arg. c. qm̄. §. de vita ⁊ ho. cle. ⁊ hec procedūt quo ad primum mēbrum. ¶ † Uenio ad scōm cū beneficiū est seculare: quo casu dic aut est ep̄atus: ⁊ requirit q̄ exegerit. xxx. annū. vt in. c. cum in cunctis. palt. Aut est dignitas inferior. ⁊ tūc requirit q̄ attingat. xxv. annum. vt in. d. §. inferiora. Aut est beneficiū curatum: ⁊ tunc requirit eadem etas. vt in. d. §. inferiora. ep̄s tñ dispēsat tūtarat in p̄sonatu nō curato: et tunc sufficiat etas. xx. annorum. in alijs non dispensat. vide bo. text. in. c. i. de etate ⁊ quali. lib. vj. † Si vero est beneficium sine cura. ⁊ sit simplex ⁊ tūc sunt opi. vt dixi. mihi satis placet opi Lalde. qui voluit q̄ si beneficiū sonat in nomē rectorie vtputa qr est ecclesia vel capella per se stans et habēs clericum ad suū regimē: ⁊ tūc ad minus requirit tēpus. xiij. annorū. ⁊ de hoc videt casus in. d. c. indecorū. nō cauillādo literā. lz glos. aliter ibi intelligat: nā in hoc bencficio rectorie non dz requiri tps. xxv. annorū. qr cū hoc caueat specifice in curatis. vt in. d. §. inferiora. videtur aliud dicendum in nō curatis. argu. in. c. nōne. de presum. nec videt sufficere etas. vij. annorū. qr cū habeat regere ecclesiam in decēs est vt talis dicat idoneꝰ qui nescit gubernare se ip̄m. vt in. d. c. in decorū. ⁊ ex hoc impugnatur dictū Fede. predictū si intellexit de prioratu singulari ⁊ seculari. Aut non sonat in vocē rectorie: lz est bñficiū in eccl'ia. ⁊ tūc si requirit maturitatē ꝗlib̄: exemplum in canonica tu ecclesie cathedralis: ⁊ tūc tenet hic Host. ⁊ Archidi. in. d. c. si eo tpe. q̄ requirit etas. xiij. annorum. nam ante illā etatē non potest sapienter iura tractare: sicut dicimus in milite volēte testari añ illā etatē. l. licet. ff. de testamē. mil. glo. tamen in. d. c. si eo tpe. sentit oppositū per. d. c. ex eo. sed Archi. rñdet q̄ illud continet dispensationem. et qr dispēsatiue ille fuit promotus in casu illius. c. ante. xiij. ann. ⁊ vt audio curia seruat hanc opinio. Archidia. ⁊ Host. ⁊ iudicio meo videtur ter. hic nō impropriādo verbū pueri appositum in tert. Si vero nō regrit maturitatē cōsilij: ⁊ tūc sufficit etas. vij. annorum ⁊ hoc casu serua no. in. d. c. si eo. ⁊ per glos. hic pone exemplum in prebendis clericalibus. nam in multis ecclesijs sunt beneficia pro clericis minoribus qui tamen non sunt de collegio: sed tamē simpliciter beneficiati in istis bene potest prouideri istis minoribus: ⁊ per hec habes etatem requisitam ad quodlibet beneficiū quod notabis.

1 ¶ Prebenda nō debet diuidi pro integratione alterius.

2 Priuilegiat? non vtitur priuilegio contra pariter priuilegiatum.

Falcidia tunc detrahitur de legatis ad pias causas. qñ est instituta ecclesia heres.

3 Prebēda iniusta ⁊ tenuis cūo reintegratur.

1 Tam causam. † Pro vnius prebende integratione alia diuidi nō debet. b. d. Communis diuisio. Secūda ibi: consultationi.

per bart. ff. de leg. j. ⁊ iō monachinō veniunt appellatiōe monialiū. de quo p car. in cle. j. de cōsan. ⁊ affi. ⁊ p Bal. ⁊ Aler. in. l. fj si ba clege. §. liberos. de iius vocā. et i. l. iura. post bar. ff. de legi. ⁊ p And. barba. i 2si lio qō incipit spālis. qō 2si. est positū post confi. xlvj. Aler. in. xiij. par. 2si. ⁊ p eūdē Aler. in 2si. lxvj. ⁊ i. l. seruus. ff. de leg. ij. de quo vide gl. in stit. qui dari tuto. posi. i. §. fi. ⁊ p Cy. ⁊ doc. in. l. gēuēq;. C. de seruis fugi. Quid aūt ecōtra an masculinū concipiat femininuz. vide. d. car. i cle. j. in prin. i. vij. q. de reg. ⁊ p alex. i. l. fi extrane? ff. de 2d. ob cau. ⁊ i. l. qō dz ff. de ver. obli. et p Car. i cle. j. i. ij. q. de sepul. vbi dicit q̄ masculinum cōcipit femininum in legib? in cōstitutionib? pape et in 2stitutione epi qō tñ est verum ex quadā interpretatiōe ⁊ nō ex proprio significatu: ⁊ ppē idētitatē rōnis vt p car. plene i cle. j. i. ij. q. de ele. ⁊ i cle. j. in. v. q. de bapti. ⁊ p bar. i. l. j. i prin. ff. de pec. ⁊ p Jo. de imo. in. l. fi ita. de leg. ij. ⁊ per d. Abb. in. c. significauit. de rescrip. vbi etiā ponit nūqd i rescriptis masculinum ꝗcipiat femininum.

a ✠ Sebasti. Sapia. ¶ Deseruire. Jnuum est ꝗsuetudo sm̄ Cardin. et Jmo. i. c. fi. de cle. non resid. ⁊ Maria. soc. in repe. c. tue. in. vij. q. eoti. de cle. nō resid. refert Felī. in. c. dilectus filij. ij. col. ij. ver. prima ꝗclusio. §. de rescrip.

b ¶ De etate regsita. Adde videdū Lap. alleg. xxxvj. do. de Rota decisuis in antiquis. de eta. ⁊ qualita.

c ¶ Accessit eadem rō. No. bñ istaverba per q̄ dicit q̄ qñ est cadē rō femininum cōcipit masculinum: ⁊ est ipsa veritas. hinc est qō si statutum disponit qō quis non possit tenere capras in aliq̄ villa non pōt tenere et bircos vt p Albe. de ros. in. j. pte statutorum. in. q. xiij. inci. fz qd si statutū est i villa. pro quo facit clegās dictū do. Anto. de but. in repe. c. fi. in. ix. charta. de cōsue. q̄ qñ rō est vtrobiq; indifferens: tūc etiā femininum cōcipit masculinuz quod diligenter no. Aeneas de sal.

Anto. Francis.

¶ Anmasculinū cōcipiat a femino dicas regulariter q̄ non. l. sic ita scriptū. i p̄n. ⁊ ibi

d ✠ Sebasti. Sapia. ¶ Temp?. xiij. annorum. Idē tz Joā. an. ⁊ Semi. in. c. si eo tēpore. de prebē. lib. vj. ⁊ Jo. de imo. hic.